

РЕШЕНИЕ

№ 7310

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мария Стоева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9308** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 3913 от 17.08.2023 г., постановено по НАХД № 14141/2022г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав, е потвърдено Наказателно постановление № П-10-252/14.10.2022г., издадено от заместник председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) вр. чл. 312, пар. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2015/35 вр. чл. 126, ал. 3 от КЗ на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева

Недоволен от решението ЗД „БУЛ ИНС“ АД, представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв. М. Г., го е обжалвал с искане за неговата отмяна, като в касационната жалба, са изложени съображения за незаконосъобразност на съдебния акт, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа се, че при съставяне на АУАН не са взети в предвид съображенията, изложени от застрахователното дружество. Оспорва се твърдяното нарушение в условията на повторност. Счита се, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН, като наложената санкция

не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение. Претендира се наличие на условия за приложение на института на маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС, в условия алтернативност НП да бъде изменено, като се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644, ал.2 от КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и да бъде наложена минимална законова санкция.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът, заместник –председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, редовно призован, не се явява, представлява се от юр.Г., която оспорва жалбата и моли за постановяване на решение, с което да бъде потвърдено изцяло решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, решението на СРС, както и издаденото НП, намира за правилни и законосъобразни.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението на районния съд е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от мотивите на оспореното решение, решаващият състав е постановил своето решение без да установи конкретната фактическа обстановка и без да обсъди всички представени доказателства, като освен това не е посочено какви доказателства са събрани и по какъв начин подкрепят изводите на съда за материална законосъобразност на издаденото НП. Настоящият състав установи, че районният съд не е установил фактическа обстановка, а е препратил към нея и е възприел безкритично фактите, посочени в АУАН и НП, като е счел за ненужно да уважи доказателствените искания на административно наказващия орган, а именно: да бъде допуснат до разпит като свидетел актосъставителят, което действително не е задължително, но в такъв случай следва въззивната инстанция конкретно да посочи въз основа на какви доказателства е приел за доказано нарушението, а не да се позовава на „писмените доказателствени материали“.

В производството по обжалване на наказателни постановления пред районните съдилища е приложим редът на НПК, съгласно чл.84 от ЗАНН. Съгласно чл.61, ал.1 от ЗАНН, при разглеждане на делото пред районния съд се призовават и допуснатите от съда свидетели. Първоинстанционният съд е следвало за изясняване на фактическа обстановка, да призове актосъставителя и свидетеля, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, които са свидетели на обвинението и е следвало да бъдат разпитани по аргумент от чл.280, ал. 1 от НПК. Районният съд като инстанция по същество е длъжен да мотивира свои фактически и правни изводи, за което е необходимо да събере допустимите и относими доказателства. Като не е разпитал актосъставителя и свидетеля по акта, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, защото е лишил жалбоподателя от възможността да обори констатациите в акта за установяване на административното нарушение. Налице е касационно отменително основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 т. 2 от НПК.

На следващо място, съдът не се е съобразил и с разпоредбата на чл. 107, ал. 2, пр. 2 и ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която вменява на съда задължение да събере всички доказателства /не само по исканията на страните, но и по свой почин/, както тези,

които разобличават дееца, така и тези, които го оневиняват или смекчават отговорността му, да ги обсъди и прецени, като изложи своите доводи защо кредитира едни, а отхвърля други, в случай на противоречие между тях, като, при наличие на такова противоречие проведе необходимите процесуално-следствени действия, вкл. очни ставки. Като не е направил това, съдът е нарушил принципа на служебното начало, приложим в административно-наказателния процес, съобразно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, което се явява съществено процесуално нарушение.

Освен това, без да коментира използваната от въззивния съд техника за установяване на фактите по делото, касационният състав намира, че като не е установил фактическата обстановка по делото, а с мотивите си е препратил към съдържанието на АУАН и НП, в случая съдът не е изпълнил задълженията си да установи обективната истина по делото, като не е събрал никакви доказателства по силата на служебното начало и в изпълнение на задължението си за доказване. Съдът е изложил абстрактни мотиви, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, настоящият състав е в невъзможност да се произнесе по правилността на формираните от съда изводи, тъй като не споделя подхода за установяване на фактите единствено на базата на посоченото в АУАН и без разпит на нито един свидетел и без събиране на доказателства, различни, от представените от АНО.

За пълнота, настоящият състав посочва и че съставът на районният съд не е обсъдил и приложението на чл. 28 ЗАНН и дали нарушението не представлява маловажен случай, а преценката на АНО дали случаят е такъв подлежи на съдебен контрол, тъй като касае правилното приложение на материалния закон.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението е неправилно и делото следва да бъде върнато на въззивния съд за ново произнасяне. При новото разглеждане на делото съдът следва да прояви процесуална активност и да събере всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка; да изложи мотиви по отношение на приложимия закон – под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова. Следва да се изложат и мотиви дали в случая е налице хипотезата на маловажно нарушение предвид възраженията на санкционираното лице.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3913 от 17.08.2023 г., постановено по НАХД № 14141/2022г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

